jas[295]. Kuna torni ümbritsev galerii oli üle tõrvatud ja seega võis lendavatest sädemetest kergesti süttida, kohustas raad valvama kahte õllepruuli tulekahju puhkudel linnas raekoja tornis[296].

Kui nüüd lõpuks katsuda kindlaks määrata raekoja ehituskulusid, on kohe alguses kindel, et Karl XI poolt selleks määratud 2000 riigitaalrist ei jätkunud kaugeltki ehituse püstitamiseks ning et rahasummad, mis linn oli sunnitud ise lisama juurde, ulatusid vähemalt 1000 riigitaalrini. Peale selle tuleb raha peale ümber arvata nii kroonu kingitud ehituspuu kui ka linna omast käest saadud ehitusmaterjal, nagu lubi, põldkivid ja puu. Lisaks veel töökohustusliku kodanikkonna ja eeslinlaste tööpäevad. Summa, mille niiviisi saaksime, ei jääks palju väiksemaks eelarvestatud 5—6000 riigitaalrist. Igatahes tähelepanu vääriv summa seks otstarbeks nii väikese ja võrdlemisi vaese linna poolt [297].

Lõpuks veel mõni sõna uue raekoja edaspidisest saatusest. Tartu piiramise ajal aastal 1704 kannatas raekoda, vastandina teistele avalikele hoonetele, võrdlemisi vähe. Ainult üks pomm oli langenud sinna ning lõhkunud alamkohtu tuba[298]. 1708 langes ta aga, nagu terve linngi, leekide ohvriks. Pärast linna restaureerimist ei suutnud aga vaesestunud kogukond, hea tahtmise peale vaatamata, seada raekoda korda. Alles 1725. aastal jõuti niikaugele, et kaeti katus õlgedega [299]. Arvatavasti olid aga sademed kaitseta müüride kallal juba teinud oma hävitustöö, sest järgmisel aastal kukkus sisse osa ehitist, vististi mingi võlv[300]. Õnnetus ei võinud aga olla kuigi suur, sest järgnevatel aastatel oli rael ikka veel kavatsus hoonet parandada. Taheti esialgu seada korda vähemalt alamkohtu tuba ja kohtuliste (Parten) saal [301]. Aastal 1728 alustatigi nähtavasti ehitamist, kuid nüüd hävitas uus tulekahju raekoja niivõrd, et linna majanduslik seisukord ei lubanud enam mõelda selle restaureerimisele [302]. Ei teostunud isegi kavatsus parandada teenri tuba ja vangikambrit[303]. Alles a. 1737 suudeti ehitada raekoja varemete ühte otsa nelja ruumiga vangla [304]. See teostati arvatavasti samal suvel. Ehitis kujunes iseseisvaks puust hooneks, mis asus ainult raekoja müüride vahel [305]. Raekoja varemed lagunesid edasi ning muutusid lõpuks isegi kardetavaks naabruskonnas asuvatele ehitistele. Õnnetuste vältimiseks

---

295) P. C. 1694, (C. 44), lk. 1161.
296) P. C. 1695, (C. 45), lk. 1105, 1109.
297) Võrdluseks võiks nimetada, et Tartu Akadeemia maja restaureerimise eelarves a. 1687 ette oli nähtud kulusid peaaegu 8000 riigitaalri suuruses. Vt. Schirren „Zur Geschichte der schwedischen Universität in Livland", Mittheilungen, VII, lk. 27.
298) P. C. 1704, (C. 54), lk. 290, 320, 332, 350.
299) P. C. 1725, (C. 62.), lk. 325.
300) P. C. 1726, (C. 63), lk. 383.
301) P. C. 1728, (C. 65.), lk. 50.
302) P. C. 1728, (C. 65.), lk. 49—50; lk. 65, 92.
303) Ibid., lk. 114; Cb. 1728, (Cc. 31), lk. 257.
304) P. C. 1737, (C. 74), lk. 91—92, 165.
305) Vt. „Nachrichten über die Stadt Dorpat". Sammlung Ruszischer Geschichte IX, Petersburg 1764, lk. 459. Hupel, Topographische Nachrichten von Lief- und Ehstland I, Riga, 1774, lk. 252.